

αυ μου, και γνωρίζων τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καὶ τὸ τοῦ κτηνοφωδοῦ, ἐκέρδησα εἰς ὀλίγον καιρὸν περισσότερα χρήματα, παρ' ὅσα μ' ἐχρειάζοντο διὰ νὰ ζήσω.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ γονεῖς μου εἶχον ὑποφέρει πολλὰς χρηματικὰς ζημίας, καὶ ἐνταυτῷ ἐγήρασαν· ὅθεν μὴ δυνάμενοι νὰ πορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἐπρόστρεξαν εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ τοὺς βοηθήσω. Ἡ ἡμέρα αὕτη ὁπῆρξεν ἡ πλέον εὐχάριστος ἡμέρα τῆς ζωῆς μου! ἐγὼ δυστυχὲς τυφλὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐμελλον νὰ εἶμαι παντοτεινὸν βάρος εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, νὰ καταντήσω διὰ τῆς ἐπιμελείας μου τὸ ὑποστήριγμά της! τότε ἐκατάλαβα, πόσῃ ἰσχύϊ καὶ εὐδαιμονίᾳ προξενεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἐκτέλεσις μεγάλου τινὸς χρέους του. Καθ' ἐκαστην ἐσπέραν ἐλάμβανα ὑπὸ τοὺς δύο βραχίονάς μου τὸν γηραιὸν μου πατέρα καὶ τὴν γηραιάν μου μητέρα, καὶ ἐξηρχόμεθα ὁμοῦ πρὸς περίπατον εἰς τὰ λειβάδεια· ἐκεῖνοι μὲ ὠδήγουν, ἐγὼ δὲ τοὺς ὑπεσφίριζα. Οἱ διαβάται διέκοπτον τὸν δρόμον των διὰ νὰ μᾶς ἰδῶσιν, ἴσταντο ἐκατέρωθεν ἐμπροσθέν μας, καὶ ἐχαιρέτων τοὺς δύο συντρόφους μου κατὰ μέγα μέρος ἐξ αἰτίας μου. Ὅποιαν ἀνέκρυστον χαρὰν ἠσθάνομην, παρατηρῶν ὅτι γίνομαι αἷτιος νὰ τιμῶνται οἱ γονεῖς μου! Μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἡμέλουν ποτὲ οὔτε τὰς ἐργασίας, οὔτε τὰς προσπαθείας μου· ἐξηκολούθουν νὰ κατὰ γίνωμαι εἰς τὴν μουσικὴν καὶ ἡγόρασά τινας παλαιὰς Ἱρλανδικὰς κιθάρας μὲ σκοπὸν νὰ τὰς διορθώσω καὶ νὰ τὰς τελειοποιήσω· κατέβαλα πολλοὺς κόπους διὰ νὰ κατανοήσω τὸν μηχανισμόν των, καὶ ἐπὶ τέλους μετὰ ἐννέα μῆνας κατάρθωσα νὰ τελειοποιήσω μίαν ἐξ αὐτῶν διὰ τινος ἰδίας μου ἐφευρέσεως, ἥτις ἐπέτυχε θαυμασίας.

Πρὸς τούτοις ὠρολογοποιὸς τις κάτοικος τοῦ χωρίου μου, ἀγαπῶν πολὺ τὴν μουσικὴν, εἶχε μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ τὴν μάθῃ· μ' ἐπρόβαλε λοιπὸν νὰ τὸν διδάξω τὴν κιθάραν, καὶ συγκατένευσα ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ κάμωμεν ἀλλαγὴν τῶν γνώσεών μας, νὰ μὲ διδάξῃ δηλαδὴ καὶ ἐκεῖνος τὴν τέχνην του, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς προσοχῆς καὶ τῆς ἐπιμονῆς μου κατάρθωσα νὰ μάθω, καὶ οὕτω κατήντησα ἱκανὸς νὰ ὑποστηρίξω τὴν οἰκογένειάν μου διὰ πολλῶν ἐπιτηδεύματων, τὰ ὁποῖα μετρηχόμην ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἐπωφελῶς, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς χρεῖας τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μου.

Κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν ὁ θάνατος μὲ ἀφῆρπασε τὸν πατέρα μου, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέθανε καὶ ἡ μήτηρ μου.

Μὴ δυνάμενος πλέον νὰ κατοικῶ τὸ χωρίον, τοῦ ὁποῖου ὅλα τὰ ἀντικείμενα κατεσπάραττον τὴν καρδίαν μου μετὰ τὴν σκληρὰν ἀνάμνησιν τῆς θλιβερᾶς τρεφείας τῶν γονέων μου, μετέβην εἰς τὴν Ἀρμάγην, ὅπου ἐνυμφεύθην, καὶ ὅπου

ζῶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εὐτυχῶς καὶ ἐν αὐταρκείᾳ. Τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον τῶρα παρακαλῶ τὸν θεὸν νὰ μὲ χαρίσῃ εἶναι ἡ ὑγεία, διότι κατὰσαιν μ' ἔδωκεν ἀνεξάντλητον, ἐμπνέων με τὴν ὑπομονὴν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν φιλεργίαν. Συναχῶς, ὅταν ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου ἀκούω τὰς φωνὰς τῶν ψωμοζητῶν, οἵτινες ἠδύναντο νὰ κερδαίνωσι τὰ ἐξοδά των ἐργαζόμενοι, ἢ τὰ ἄσματα τῶν μεθύσων, οἵτινες δαπανῶσι τὰ χρήματά των εἰς ἀσωτεῖαν, λέγω πάντοτε κατ' ἐμαυτόν· « ἂλ η θ ὤς τυ φ λ οῖ εἰς τοῦ τ ο ν τ ὸ ν κ ὸ σ μ ο ν εἶ ν αἰ ὀ χ ι οῖ μ ῆ β λ έ - π ο ν τ ε ς τ ὸ φ ὤ ς τ οῦ ἡ λ ί ο υ, ἂ λ λ' οἱ μ ῆ β λ έ - π ο ν τ ε ς τ ὸ χ ρ έ ο ς τ ω ν. »

Ἀφοῦ ὁ Βιλιάμος ἐτελείωσε τὴν ἱστορίαν του, ὅλοι οἱ ἀκροαταὶ ἀνηγέρθησαν, καὶ καθεὶς ἔκαμε τὰς παρατηρήσεις του περὶ τῶν ὅσα ἤκουσαν. Εἰς μόνον ἔμεινε καθήμενος καὶ σιωπῶν· οὗτος δὲ ἦτον ὁ Γεώργιος Φιτζέλης, ὅστις ἔμεινε πολὺν καιρὸν ἔχων τοὺς δύο βραχίονας στηριγμένους ἐπὶ τῶν γονάτων του, καὶ τὴν κεφαλὴν μεταξὺ τῶν δύο χειρῶν του· δύο δὲ φοραῖς τὸν ἐκράξαν εἰς τὸ δεῖπνον, καὶ τότε μόλις συνῆλθε καὶ ἀνεχώρησεν. Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον πολλὰ πρῶτ' ἐπανῆλθε μετὰ τοῦ πατρὸς του εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Βαλιάμου Κενέδου. « γείτωρ, εἶπεν ὁ γέρον Φιτζέλης, ἰδοὺ ἐν παιδίῳ τὸ ὁποῖον ἡ ἱστορία σου ἐσωφρόνισεν· ὁ Γεώργιος ἐπιθυμεῖ ὡσαύτως νὰ γείρῃ ὡφέλιμος εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν κοινωρίαν, καὶ ἦλθε νὰ σὲ παρακαλέσῃ νὰ τὸν δεχθῇς μαθητὴν σου. »

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΩΡΓΑΝΙΣΜΕΝΩΝ ΟΝΤΩΝ.

Ἀκατανόητον εἶναι τὸ ἀναρίθμητον πλῆθος τῶν διωργανισμένων ὄντων, τὰ ὁποῖα ζῶντα, ὡς ἡμεῖς, ἐπὶ τῆς γῆς, γεννῶνται, ἀναπτύσσονται καὶ ἀποθνήσκουσιν ἀπαρράλλετώς μετὰ ἡμᾶς, ἀφοῦ μεταδώσωσι τὴν ὑπαρξιν εἰς νέα ὄντα τοῦ εἶδους των, ὠρισμένα παρὰ τοῦ δημιουργοῦ νὰ τὰ διαδεχθῶσιν.

Οἱ ἀρχαῖοι φυσιολόγοι οὐδὲ ὑποκτεύθησαν καὶ, ἐτι ἠδύναντο ν' ἀνακαλυφθῶσι τοσαῦτα εἶδη ὄντων, ἐπὶ τοσοῦτον διαφέροντα ἀπ' ἀλλήλων· ἴσως δὲ εἰς τὰ εἰσέτι ἄγνωστα μέρη τῆς γῆνης σφαίρας ὑπάρχουσι τοσαῦτα ἀκόμη, ὅσα οὐδ' αὐτοὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν. Ἐν τοσοῦτῳ ὀρίθμῳ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστης κλάσεως τῶν διωργανισμένων τούτων ὄντων, δύναται νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἐγγίστα κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

ἦτοι 100,000 διάφορα εἶδη φυτῶν τῆς γῆς, ἐξ ὧν
 80,000 φανερόγαμα, 10,000 κρυπτόγαμα καὶ
 10,000 μὴ ὠρισμένα εἰσέτι.
 600,000 εἶδη ἐντόμων.
 800 εἶδη μαστοφόρων ζώων.
 6,000 εἶδη πτηνῶν.
 10,000 εἶδη ἰχθύων.
 3,000 εἶδη ἐρπετῶν.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἀκόμη τὰ ὀνομαζόμενα
ασγόνδυλα, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δύναται μὲν νὰ ὀρισθῇ
 ὡς πρὸς τὰ τῆς ξηρᾶς, θεωρούμενος ὡς ἑγγιστα ἴσος μὲ
 τὸν τῶν φυτῶν, τὰ θαλάσσια ὅμως καθίστανται ἀναρίθμητα

διὰ τὴν ἄπειρον αὐτῶν ποικιλίαν. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀσφονδύ-
 λων ὑπάρχει καὶ ἄπειρον πλῆθος ζωοφύτων, τῶν ὁποίων
 τὰ εἶδη νομίζονται σχεδὸν ἰσάριθμα μὲ τὰ τῶν ἐντόμων.

Μᾶς μένει ἀκόμη νὰ προσδιορίσωμεν καὶ τὰ τῶν θαλασ-
 σίων φυτῶν εἶδη, ἀτελῶς μὲν καὶ ταῦτα ἐγνωσμένα, ἀλλ'
 ἐξίσου πολυάριθμα ὡς καὶ τὰ τῆς ξηρᾶς.

Ἀνακεφαλαιοῦντες ὡς ἑγγιστα τὸν ἀναλογισμὸν ὅλων
 τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ζώων καὶ φυτῶν, εὐ-
 ρίσκομεν περίπου 2,000,000, διάφορα εἶδη αὐτῶν, χωρὶς
 ν' ἀριθμήσωμεν τὰ διὰ τοῦ μικροσκοπίου πανταχοῦ παρα-
 τηρούμενα ἀπειράριθμα ἔντομα, τῶν ὁποίων πολλὰ ἀμυ-
 δρὰν γινώσιν ἔχομεν μέχρι σήμερον.

ΕΝΥΔΡΟΝ ΦΥΤΟΝ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΟΡΙΑ.

ΤΑ δάση καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς Γουϊάνης, ἐμπεριέχου-
 σιν ὀλοκλήρους λαίμωνας ἀνθῶν καὶ φυτῶν, τὰ ὁποῖα μέχρι
 τοῦδε διέφυγον τὰ περίεργα ὄμματα τῶν φυσιολόγων· καὶ
 ἡ Εὐρώπη δ' αὐτὴ οὐχὶ μόνον δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἰ-
 δέαν τοῦ πλείστου μέρους τῶν φυσικῶν προϊόντων, ὅσα
 βλαστάνουσιν εἰς τὸν γόνιμον τοῦτον τόπον τῆς μεσημβρι-
 νῆς Ἀμερικῆς, ἀλλ' ἀγνοεῖ ἀκόμη τὴν εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ

τάς ἄλλας τέχνας ἐπωφελεῖ χρῆσιν καὶ τῶν ὀλίγων ἐκεί-
 νων, ὅσων τὴν ἐξωτερικὴν περιγραφὴν ἐπιπολαιῶς μόνον
 γινώριζει.

Ἐκ τῶν τοιούτων φυσικῶν προϊόντων τῆς Γουϊάνης εἵ-
 ναι καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀνωθεν εἰκονογραφίας παριστώμενον
 ἄνθος· εἶναι δὲ τὸ περιεργότερον, ὠραιότερον καὶ ἐξαισιώ-
 τερον ὅσον παρῆξεν ἡ φύσις.